

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
4 жовтня 2013 р., п'ятниця**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

Новий Трудовий кодекс — пропозиції профспілок враховані *Анна Шевченко, "Голос України"*3

Нова редакція Трудового кодексу, над яким уже понад десять років ламають списи політики, профспілки та роботодавці, вже готова до розгляду в парламенті. Учора відбулося представлення доопрацьованого законопроекту у Федерації профспілок України. Автори — депутати-регіонали Олександр Стоян та Ярослав Сухий — запевняють, що пропозиції профспілок враховано і жодних ущемлень соціальних прав людей праці за новим трудовим законодавством не буде.

А ще краще — 7%? *Анна Даниленко, "Україна молода"*4

Наступного тижня у Верховній Раді планують розглянути євроінтеграційний законопроект про внесення змін до виборчого законодавства. Висновки Венеціанської комісії з цього приводу на підході, а експертне обговорення відбулося вчора на «круглому столі», організованому Міністерством юстиції. Як відомо, реформування виборчого законодавства — одна з умов, висунутих Радою Євросоюзу для підписання Угоди про асоціацію України з ЄС.

Есть из чего выбирать *Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Украина)*5

Вчера ведущие эксперты в области права заявили, что не будут учитывать ряд требований ОБСЕ при реформировании избирательного законодательства. Участники круглого стола выступили против расширения полномочий окружных избирательных комиссий, ограничения прав избирателей в связи с временным изменением места голосования и раскрытия источников финансирования партий. По их мнению, то, "что хорошо на Западе, не всегда работает в интересах демократии в Украине".

Перевибори у п'яти округах: регіонали здаються? *Олександр Михельсон, «Український тиждень»*6

Наскільки готова воювати за спірні округи влада? «Батьківщина» та «Свобода» у другій половині жовтня проведуть «технічні» з'їзди, на яких офіційно висунуть своїх кандидатів. Водночас джерела у Партії регіонів стверджують, що там іще вагаються з аналогічними діями. Деякі регіонали не виключають, що непопулярна на п'яти «проблемних» округах ПР цього разу відмовиться від серйозної боротьби.

Депутаты заставят членов правительства отвечать на все их вопросы *«Факты»*8

Народные депутаты хотят, чтобы каждая парламентская фракция во время часа вопросов к правительству в Верховной Раде смогла задать членам Кабинета министров вопрос и получить на него ответ.

Денис Дзензерский: сын батарейкина <i>Станислав Мирошниченко, "Власть денег"</i>	8
---	---

Днепропетровский бизнесмен Денис Дзензерский, в прошлом году пополнивший ряды народных депутатов, в бизнес-кругах больше известен как сын родоначальника отечественной аккумуляторной отрасли Виктора Дзензерского. Зато в Верховной Раде молодой политик успел отличиться без помощи своего отца. После того как он не проголосовал за отставку правительства Николая Азарова, его тут же записали в ряды вероятных "тушек".

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Десять пинков вдогонку штурму Киевсовета <i>Андрей Горкин, Обозреватель</i>	14
--	----

Давно замечено, что в мифы люди верят куда охотнее, чем в правду. Миф хорошо укладывается в услужливо нарисованную сознанием (или хитробедрым политехнологом) упрощенную и оттого искаженную картину мира. А факты - вещь, как известно, упрямая. Упрямства же у нас традиционно не любят. Речь, как все уже догадались, о штурме Киевсовета 2 октября. А если кто не догадался, так мы прямым текстом скажем: о штурме Киеврады речь!

Яценюк – премьер и все-все-все будущие министры (список) <i>Павел Буец, Главком</i>	16
--	----

Почему фронтовики пошли против Яценюка <i>Максим Каменев, Forbes</i>	18
---	----

В конце сентября Forbes писал о том, что бывшие однопартийцы Арсения Яценюка по «Фронту змін» не хотят вслед за ним вступать в «Батьківщину» и планируют создать собственную партию. Вчера, 3 октября, эти планы в открытом письме к Яценюку озвучил экс-глава ФЗ в Днепропетровской области Андрей Павелко.

БЛОГИ

Олександр Турчинов: «Чому я не хочу вертатись до ССРСР?» <i>Korrespondent.net</i> .19	
--	--

Про яке нормальне суспільство можна говорити, коли в ньому не заборонена комуністична партія? Коли принаймні десята частина населення голосує за повернення до минулого?

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Новий закон про вибори народних депутатів Верховна Рада може взяти на розгляд уже наступного тижня <i>УТ-1, Новини</i>	22
---	----

Зміни до закону про вибори можуть бути внесені вже цього тижня <i>ТВі, Сьогодні</i>	22
--	----

Лідер комуністів Петро Симоненко закликає підвищити рівень соціальних виплат і забезпечити їх адресність <i>УТ-1, Підсумки дня</i>	23
---	----

Свобода від сланцю! <i>Business, Новини</i>	24
--	----

Реєстрація кандидатів в округах – чим далі на місця, тим більше адмінресурсу? <i>Олександр Лащенко, Радіо Свобода</i>	24
--	----

Новий Трудовий кодекс — пропозиції профспілок враховані *Анна Шевченко, "Голос України"*

Нова редакція Трудового кодексу, над яким уже понад десять років ламають списи політики, профспілки та роботодавці, вже готова до розгляду в парламенті. Учора відбулося представлення доопрацьованого законопроекту у Федерації профспілок України. Автори — депутати-регіонали Олександр Стоян та Ярослав Сухий (на знімку)— запевняють, що пропозиції профспілок враховано і жодних ущемлень соціальних прав людей праці за новим трудовим законодавством не буде.

Зволікати надалі з ухваленням нового Трудового кодексу, який через політичні суперечності переходить у різних редакціях та під різними номерами з одного парламентського скликання до наступного, годі, — переконані автори законопроекту. Адже ми досі працюємо ще за радянським Кодексом законів про працю 1971 року. Тоді як зі здобуттям незалежності Україна почала жити в нових реаліях: з'явилися приватна власність на засоби виробництва і такі процеси, як банкрутство чи зміна власника підприємства, заборгованість із виплати зарплати, новий суб'єкт трудового законодавства — роботодавці, змінилася роль профспілок тощо. Україна — єдина з колишніх республік СРСР, яка досі не прийняла новий Трудовий кодекс. А у зв'язку з інтеграцією до Євросоюзу маємо відобразити у вітчизняному трудовому законодавстві ратифіковані міжнародні угоди й акти та Європейську соціальну хартію. «Якби була політична воля, не було постійних політичних інсинуацій і прийняли б новий Трудовий кодекс, то ми уже за 10 років разом із профспілками та представниками трудових організацій відшлифували і відпрацювали б його, як інші країни», — наголосив співавтор законопроекту Ярослав Сухий. Долю Трудового кодексу він порівнює із долею ще одного багатостраждального законопроекту — про загальнообов'язкове медичне страхування, що призводить фактично до колапсу в медицині. «Але через грубе політиканство ці важливі закони досі не прийняті», — вважає депутат.

У свою чергу, Олександр Стоян на закиди опозиційних депутатів та незалежних профспілок звертає увагу на те, що в доопрацьованому варіанті Трудового кодексу, який було внесено до парламенту наприкінці серпня на-взамін відкликаного законопроекту від 22 квітня, враховано низку висловлених зауважень і пропозицій. Зокрема, перед роботодавцями поставлено вимогу, що зарплата є першочерговим платежем, збережено обов'язковість ведення трудових книжок і підписання контракту чи трудового договору під час приймання на роботу, розірвання трудового договору з ініціативи роботодавця можливе лише за згоди профспілки, передбачено збільшити з 20 до 30% надбавку за роботу в нічний час, можливість продовжувати працювати пенсіонерам, забороняється звільняти працівників за участь у страйку. Основні закиди опозиції — зокрема, щодо можливості безоплатно збільшувати тривалість робочого дня, автори законопроекту також відкидають. За словами

О. Стояна, згідно із законопроектом тривалість робочого дня, як і нині, становитиме 8 годин, робочого тижня — 40 годин, п'ятиденний робочий тиждень. А якщо людина перепрацює за рік понад 120 годин — їй мають сплатити в потрібному розмірі. А про дванадцятигодинний робочий день чи подобо́ве чергування йдеться лише на тих виробництвах чи організаціях, де безперервний процес і відповідний графік роботи. І це окремо вписано в законопроекті.

Розробникам законопроекту закидають ще одну начебто недемократичну новелу — про відеоспостереження на робочих місцях. Утім депутати, які постійно працюють під прицілами десятків теле- та фотокамер, кажуть, що до такого вже звикли і не вбачають у цьому надзвичайщини. У багатьох великих офісах та супермаркетах вже давно встановлено камери відеоспостереження, що ні в кого не викликає обурення. А камер у туалетах та роздягальнях не було й не буде.

Під час доопрацювання Трудового кодексу враховано й ще одну пропозицію: щодо матерів-одиначок, котрі самі виховують дітей. У попередньому варіанті передбачалося, що одиноку матір могли звільнити з роботи за «неналежне виконання обов'язків», що роботодавці могли вільно тлумачити на власний розсуд. Тепер це положення виключено.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=302914>

А ще краще — 7%?

Анна Даниленко, "Україна молода"

Парламентські партії не сприймають рекомендацій ПАРЄ щодо зниження виборчого бар'єру.

Наступного тижня у Верховній Раді планують розглянути євроінтеграційний законопроект про внесення змін до виборчого законодавства. Висновки Венеціанської комісії з цього приводу на підході, а експертне обговорення відбулося вчора на «круглому столі», організованому Міністерством юстиції. Як відомо, реформування виборчого законодавства — одна з умов, висунутих Радою Євросоюзу для підписання Угоди про асоціацію України з ЄС.

Говорячи про практику застосування виборчих бар'єрів, експерт ОБСЄ/БДПЛ Джессі Пілгрім зазначив, що це питання залежить від контексту кожної країни. У резолюції ПАРЄ міститься рекомендація державам-членам Асамблеї «розглянути питання зменшення законодавчих порогів, які становлять більше 3 відсотків». Чинний 5-відсотковий виборчий бар'єр у поєднанні із забороною створювати виборчі блоки ускладнює доступ політичних сил до українського парламенту.

Натомість присутні на «круглому столі» народні депутати зійшлися на думці, що, попри рекомендації європейців, в Україні не потрібно знижувати прохідний бар'єр із 5 до 3%, «оскільки він непогано показав себе на минулих парламентських виборах». А в разі повернення у майбутньому блоків як суб'єктів виборчого процесу варто передбачити диференційований бар'єр не менше 7–8%. На цьому зійшлися нардеп від «Батьківщини» Руслан Князевич, «УДАР» — Ростислав Павленко і «регіонал» Дмитро Шпенюв.

За словами заступника Голови Комітету ВР з питань верховенства права та правосуддя Шпенюва, «практика попередніх парламентських виборів показала, що всі структуровані партії легко подолали 5-відсотковий бар'єр». Такий бар'єр діє у Словаччині, Польщі, Чехії, Естонії та Німеччині. В деяких країнах він навіть вищий: у Молдові — 6%, Португалії — 8%. «Зверніть увагу, що найнижчий результат серед партій, що пройшли до парламенту, — понад 10%. Серед тих, що не подолали виборчий бар'єр, — трохи більше 1,5%», — зазначає «регіонал».

Заступник голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна натомість зауважила, що під час попередніх парламентських виборів фактично не було враховано понад мільйон голосів виборців (7%), які проголосували за партії, котрі не подолали 5-відсотковий бар'єр. Представниця Центровборчкому також висловила за зменшення під час формування окружних та дільничних виборчих комісій ролі так званих «технічних» партій, через посередництво яких потужні політичні сили намагаються контролювати виборч-коми. Опозиціонер Руслан Князевич погоджується: «Деякі партії існують тільки на папері і фактично продають свої квоти в комісіях іншим учасникам виборчого процесу», і саме робота таких виборчих комісій призвела до проблем у тих округах, де невдовзі мають відбутися повторні парламентські вибори.

Дмитро Шпенюв назвав недоцільною передачу повноважень із реєстрації кандидатів в одномандатних округах від ЦВК до окружних виборчих комісій, адже останні є тимчасовими органами, та, як показує практика, їх члени мають нижчу кваліфікацію, що може призвести до формування неоднакової практики при оскарженні.

Варто зазначити, що 11 жовтня Україна очікує висновків Венеціанської комісії та ОБСЄ стосовно проекту змін закону про вибори народних депутатів, який запропонувало Міністерство юстиції.

«Потрібно, щоб була єдина система виборів в Україні, яка б чітко регламентувала вибори від президентських до виборів до сільської ради. Немає жодного сенсу обговорювати деталі окремих законопроектів, які вносяться сьогодні у тому числі представниками Партії регіонів. Треба системно підходити до зміни виборчого законодавства», — прокоментував для «УМ» позицію партії «УДАР» депутат Павло Розенко.

<http://www.umoloda.kiev.ua/number/2344/180/83406/>

Есть из чего выбирать

Галина Корба, "Коммерсантъ" (Украина)

Вчера ведущие эксперты в области права заявили, что не будут учитывать ряд требований ОБСЕ при реформировании избирательного законодательства. Участники круглого стола выступили против расширения полномочий окружных избирательных комиссий, ограничения прав избирателей в связи с временным изменением места голосования и раскрытия источников финансирования партий. По их мнению, то, "что хорошо на Западе, не всегда работает в интересах демократии в Украине".

Обсуждение рекомендаций Венецианской комиссии и ОБСЕ к законопроекту "О внесении изменений в некоторые законы Украины относительно совершенствования законодательства по вопросам проведения выборов" состоялось вчера во время круглого стола, организованного Министерством юстиции. В июле документ был направлен для оценки в Венецианскую комиссию, но на протяжении последних двух месяцев Минюст продолжал консультации с общественностью по отдельным его положениям.

— 11 октября Венецианская комиссия рассмотрит законопроект и предоставит свои выводы. К этому времени мы должны найти консенсус,— заявила министр юстиции Елена Лукаш, открывая круглый стол.

Об отдельных рекомендациях международных институций присутствующим напомнил юридический эксперт ОБСЕ Джесси Пилгрим. Он назвал слишком высоким проходной барьер в 5% для политических партий на выборах народных депутатов, призвав снизить его до 3%, и поддержал предложение Минюста, в соответствии с которым в случае временного переезда избиратель имеет право голосовать только за списки партий. Кроме того, господин Пилгрим одобрил норму законопроекта, согласно которой кандидатов в одномандатных округах регистрируют окружные избирательные комиссии (ОИК), а не Центризбирком.

— Не нужно быть математиком, чтобы понять, как сложно ЦИК обработать то количество заявок от кандидатов, которое поступило в 2012 году. Передача этих обязанностей ОИК могла бы сэкономить усилия Центризбиркома, но, разумеется, он должен внимательно контролировать этот процесс,— сказал представитель ОБСЕ.

Примечательно, что эти требования не встретили одобрения ни у присутствующих политиков, ни у экспертов.

— Мы категорически против передачи таких полномочий ОИК. Давать им на откуп регистрацию нельзя, может, они там в ЦИК и перетрудились, но по их работе я этого не видел,— возмутился народный депутат Руслан Князевич ("Батькивщина").

Он раскритиковал работу Минюста над документом, обвинив ведомство в медлительности.

— К большому сожалению, у нас с самого начала сложилось теоретическое обсуждение, которое может привести только к потере времени, но ведь у нас есть дедлайн. 21 октября Совет ЕС будет оценивать выполнение Украиной требований в части реформирования избирательного законодательства,— напомнил господин Князевич.

— Мы встретились не потому, что это выдумка власти или причуда европейского сообщества. Мы здесь, чтобы найти консенсус и прислушаться к экспертам,— урезонила Руслана Князевича госпожа Лукаш.

Представителя оппозиции неожиданно поддержал народный депутат Дмитрий Шпенюк (Партия регионов). Он назвал норму о передаче ОИК права регистрировать кандидатов в мажоритарных округах преждевременной, а также раскритиковал установление ограничений для избирательных фондов партий и кандидатов. Напомним, законопроект предусматривает предельный барьер избирательного фонда партии, участвующей в выборах по общегосударственному округу, — 100 млн грн, а размер избирательного фонда кандидата по мажоритарному округу — 4,5 млн грн (см. "Ъ" от 24 апреля).

Эксперты к рекомендациям ОБСЕ тоже отнеслись скептически. "Есть в законопроекте вопиющая проблема — ограничение права голосовать в связи с временным изменением места пребывания. Это решение дискриминационно и не соответствует Конституции. Недопустимо бороться с нарушениями, ограничивая права, лучше ужесточить ответственность за это нарушение", — возмутился президент Института избирательного права Юрий Ключковский.

Директор Центра прикладных политических исследований "Пента" Владимир Фесенко объяснил "Ъ" такую позицию украинской общественности. "Что хорошо на Западе, не всегда работает в интересах демократии в Украине. Например, если открыть источники финансирования партий, это сработает против оппозиции, лишив ее притока средств. То же касается передачи полномочий по регистрации кандидатов в ОИК — чем ниже процесс, тем сильнее там админресурс", — считает эксперт.

Дискуссия продолжалась более трех часов. Следующее обсуждение состоится после получения выводов Венецианской комиссии. По оценкам Минюста, проект изменений в избирательное законодательство будет готов к декабрю.

<http://www.kommersant.ua/doc/2310701>

Перевибори у п'яти округах: регіонали здаються?

Олександр Михельсон, «Український тиждень»

26 вересня президент Янукович нарешті підписав закон про повторні вибори у п'яти мажоритарних округах. Йдеться про ті виборчі округи, де під час голосування в жовтні 2012 року де-факто перемогли кандидати від опозиційних сил, але далі масове псування вкинутих за опозицію бюлетенів, дивні рішення судів про невизнання результатів волевиявлення та втручання в роботу виборчкомів груп невідомих молодиків спортивної статури призвели до зриву підрахунку голосів. Тоді ЦВК умила руки, прийнявши рішення про «неможливість установити результати».

Для нових електоральних перегонів потрібен був спеціальний закон, але пропрезидентська більшість не поспішала його приймати. А те, що вибори таки відбудуться, стало результатом виконання умов для підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Адже вирішення «проблеми п'яти округів» було одним із пунктів списку Фюле – переліку вимог ЄС до Києва, названого за прізвищем єврокомісара з питань розширення, котрий контролює його виконання.

Голосування призначено на 15 грудня, тож дата офіційного старту кампанії – 16 жовтня. Але ще напередодні підписання закону в штабі «Батьківщини» відбулася нарада, на якій ця політсила затвердила своїх кандидатів на чотирьох із п'яти округів. Усі персони – ті самі, хто балотувався там минулої осені.

Найбільшою проблемою для опозиції є 94-й округ у Київській області. Торік там змагалися опозиціонер Віктор Романюк та регіоналка Тетяна Засуха, дружина экс-губернатора Київщини, на час виборів народний депутат від Партії регіонів. Коли перевага Романюка стала очевидною (надвечір дня голосування), суди раптом почали масово приймати рішення про невизнання результатів на тих дільницях, де опозиціонер набрав найбільше голосів. Загалом заблокували майже 30 тис. бюлетенів. А 30 січня цього року Романюк став підозрюваним у справі про заволодіння майном інсулінового заводу «Індар», що тяглася ще від 2008 року. Опозиціонер виїхав за кордон. На вимогу віт-чизняної прокуратури його затримала італійська поліція, але суд у Мілані не знайшов причин ані передавати його Україні, ані утримувати під вартою. Хоча повернутись на батьківщину для безпосередньої участі у виборах він не може

через загрозу арешту. Попри це, як сам політемігрант, так і опозиційний куратор повторних перегонів народний депутат Сергій Пашинський запевнили Тиждень, що на реєстрацію до ЦВК подадуть саме Віктора Романюка. Той, своєю чергою, заявив, що готовий вести кампанію з-за кордону.

Посприятти кандидатам може персональна участь в агітації політичних великоваговиків. Принаймні, висуванець на окрузі № 194 (Черкаська область) Микола Булатецький розповів Тиждню, що Арсеній Яценюк пообіцяв йому не лише приїхати на округ, а й зробити це в компанії лідерів УДАРу та «Свободи». Суто теоретично опозиційні лідери могли б за час кампанії об'їхати всі п'ять округів. Можна з великою часткою впевненості сказати, що Яценюк із Тягнибоком так і зроблять. Інша річ – Віталій Кличко. Від його партії на повторних виборах офіційно не балотується ніхто, тож головне, чого вимагають від бок-сера-політика його партнери, – стримати своїх соратників, щоб не самовисувалися. Фактично повторні депутатські вибори є останньою нагодою для Яценюка, Кличка й Тягнибока продемонструвати єдність, котра, ймовірно, розтане з наближенням президентських.

В опозиції розраховують, що під час повторних перегонів не буде такого свавілля, як 2012 ро--ку, зокрема, на окрузі № 132 (Миколаївщина), де в битву за бюлетені втрутився міліцейський спецназ. У цьому опозиція розраховує на підтрим--ку Заходу, сподіваючись, що піс--ля можливого підписання Угоди про асоціацію з Україною Євросоюз виявиться особливо прискіпливим до дотримання вітчизняною владою демократичних стандартів.

Щоправда, кандидат у згаданому 132-му окрузі Аркадій Корнацький, котрий має за давнини конфлікт із керівником області Миколою Кругловим, розповів Тиждню, що «тиск силовиків» на співробітників його родинного підприємства «Агрофірма Корнацьких» не послаблюється (див. Тиждень, № 28/2013). Не виключають появи сфабрикованих справ проти себе чи свого оточення й інші кандидати. Найлегше до такої перспективи поставився кандидат на окрузі № 197 (Черкаська область) Леонід Даценко, оскільки, за його власними словами, на відміну від соратників, він не має стосунку до будь-якого бізнесу, на котрий можна було б тиснути. Утім, і цей політик «нічого не виключає». Хоча всі представники «Батьківщини» дружно запевнили, що в будь-якому разі не збираються повторювати шлях Віктора Романюка й виїздити за кордон. Рішуче настроєний і Юрій Левченко, висуванець ВО «Свобода» в окрузі № 223 (Київ). Його кандидатуру також підтримує «Батьківщина» в обмін на сприяння свободівців чотирьом висуванцям від неї.

Наскільки готова воювати за спірні округи влада? «Батьківщина» та «Свобода» у другій половині жовтня проведуть «технічні» з'їзди, на яких офіційно висунуть своїх кандидатів. Водночас джерела у Партії регіонів стверджують, що там іще вагаються з аналогічними діями. Деякі регіонали не виключають, що непопулярна на п'яти «проблемних» округах ПР цього разу відмовиться від серйозної боротьби.

Утім, це аж ніяк не означає відмови від претензій на мандат головних опонентів кандидатів від опозиції. Так, у 94-му окрузі може знову висуватись Тетяна Засуха. У 197-му – олігарх Богдан Губський. Окрім того, подекують про можливий похід на депутатство від цього округу голови Черкаської облдержадміністрації Сергія Тулуба. У 194-му окрузі, за словами опозиціонера Булатецького, продовжує передвиборну «добродчинність» Валентина Жуковська, котру в опозиції вважають ставленицею мільярдера Дмитра Фірташа та глави президентської Адміністрації Сергія Львовичкіна. Усі ці та подібні провладні кандидати в разі участі у виборах, найімовірніше, позиціонуватимуть себе як самовисуванці, нібито незалежні від влади, й спиратимуться передусім на «матеріальний ресурс».

Не виключений і прихід псевдоопозиційних кандидатів із яскравою антивладною риторикою, котрі відтягуватимуть голоси. А то й поборються за перше місце. У цьому контексті опозиціонери згадують, зокрема, Юрія Кармазіна, чиї скарги до Вищого арбітражного суду коштували депутатських мандатів Павлові Балозі, Олександрю Домбровському та Ігореві Маркову. Сам Кармазін «не виключає» своєї появи в будь-якому з п'яти округів.

<http://tyzhden.ua/Magazine/308>

Депутаты заставят членов правительства отвечать на все их вопросы

«Факты»

Народные депутаты хотят, чтобы каждая парламентская фракция во время часа вопросов к правительству в Верховной Раде смогла задать членам Кабинета министров вопрос и получить на него ответ.

Данное желание нашло отображение в законопроекте, зарегистрированном депутатами от «УДАРа» Виктором Пинзеником и Валентином Наливайченко.

По словам авторов документа, на сегодняшний день действует норма, что каждая фракция имеет гарантированное право задать министрам один устный или один письменный вопрос, однако получить на них ответ удается не всем.

В связи с этим предлагается внести изменения в закон о регламенте ВР и указать, чтобы час вопросов к правительству включал письменные вопросы к членам Кабмина от депутатских фракций и групп и ответы на них — до 30 минут, а также устные вопросы членам правительства от депутатских фракций и групп и ответы на них — до 15 минут, от народных депутатов Украины — до 15 минут.

<http://fakty.ua/170567-deputaty-zastavyat-chlenov-pravitelstva-otvechat-na-vse-ih-voprosy>

Денис Дзензерский: Сын батарейкина

Станислав Мирошниченко, "Власть денег"

Днепропетровский бизнесмен Денис Дзензерский, в прошлом году пополнивший ряды народных депутатов, в бизнес-кругах больше известен как сын родоначальника отечественной аккумуляторной отрасли Виктора Дзензерского.

Зато в Верховной Раде молодой политик успел отличиться без помощи своего отца. После того как он не проголосовал за отставку правительства Николая Азарова, его тут же записали в ряды вероятных "тушек".

С тех пор Дзензерский честно доказывает свою преданность оппозиции. Хотя и не скрывает: если бы выборы были сейчас, от места в списке "Батькивщины" отказался бы, выбрав борьбу в мажоритарном округе.

В отличие от большинства героев рубрики "Личное дело" народный депутат Денис Дзензерский на встречу с корреспондентом "ВД" пришел не сам.

Впервые решившись на интервью для делового еженедельника, 34-летний политик привел с собой помощников. Именно у них Дзензерский то и дело искал поддержки и, получив "одобрямс" в виде кивка головы, уже без опаски продолжал отвечать на вопросы "ВД".

Боязнь ответить невольно сразу же выдает человека, который лишь начинает наращивать политические мускулы. Зато все это с лихвой компенсируется молодым запалом, с которым Дзензерский взялся за работу в Верховной Раде.

И хотя бурной законотворческой деятельностью он все еще похвастаться не может (все три поданные им законопроекта идут в соавторстве), Дзензерский уверен, что его работу в ВР запомнят.

Придя в парламентский Комитет по вопросам финансов и банковской деятельности, наш собеседник замахнулся на доселе невыполнимую задачу — добиться стабильной работы украинского фондового рынка.

Для этого он уже подготовил несколько законопроектов, одним из которых предлагает часть обязательных пенсионных отчислений инвестировать в фондовый рынок. Вполне возможно, что реализовать эту идею оппозиционному политику удастся, ведь еще со времен занятия бизнесом он научился находить общий язык с любой властью.

Именно за это в кругу оппозиционеров Дзензерского недолюбливают. Его появление в проходной части избирательного списка "Батькивщины" и по сей день у многих вызывает

вопросы, а участие президента Виктора Януковича в открытии завода Дзеньзерского-старшего по переработке аккумуляторов лишь добавило скептицизма враждебно настроенным коллегам по оппозиции.

Потому-то Дзеньзерского и записали в неформальные списки самых вероятных кандидатов на выход из фракции "Батькивщина".

Когда вас включили 34 номером в список "Батькивщины", ни у одного из политических экспертов язык не поворачивался назвать вас стопроцентным оппозиционером. За какие заслуги вам дали столь высокое проходное место в списке?

— Я не знаю, высокое это место или нет. Если считается, что высокое, это даже в какой-то мере лестно. Но номера себе я не просил, его присваивали партийные руководители. Если они посчитали, что я должен получить именно такой номер, значит, они так решили.

А что касается того, почему и откуда я появился в политике, да еще и в оппозиции, то я, будучи молодым человеком, хотел видеть нашу страну более красивой, более цветущей и еще более совершенной, чем она есть. И в некоторых аспектах я не соглашался с политиками. Так как считал, что можно активнее реформировать и запускать экономические процессы в государстве.

Более того, у меня сложились очень хорошие приятельские отношения с Арсением Яценюком. На его предложение пойти в политику в команде молодых людей, которые сейчас начинают с оппозиции, но потом, возможно, будут во власти, я ответил: "Да, мне это интересно".

Вы до прохождения в парламент были крупным бизнесменом. Почему не захотели бороться по мажоритарному округу?

— В Днепропетровске пойти по "мажоритарке" от "Батькивщины" было бы очень непросто. Если бы выборы были сейчас, я, наверное, пошел бы по мажоритарному округу.

Это развязывает руки?

— Не думаю. Как депутат-списочник, так и мажоритарщик голосуют по воле фракции. Если какие-то решения принимаются, то они обязательны для выполнения всеми депутатами фракции, вне зависимости от того, как они прошли в парламент. Что касается моего желания в будущем идти по "мажоритарке", то я считаю, что списков быть не должно.

Вы ощущаете себя оппозиционером?

— Еще год назад я себя не в полной мере ощущал оппозиционером в плане каких-то возможностей. Сейчас же, учитывая мой статус, мне не так просто договариваться с властью.

Вас называют одним из самых вероятных претендентов на выход из фракции "Батькивщина". Что могло бы подтолкнуть вас к такому решению?

— Сначала, как только я попал в избирательный список "Батькивщины", были заявления, что я обязательно перейду в Партию регионов, но меня радует, что эта риторика меняется. Я не собираюсь никуда уходить. Меня абсолютно все устраивает в "Батькивщине". Мы находим общий язык как с коллегами, так и с руководством фракции, и тот курс, которым идет партия, меня полностью устраивает.

Действительно ли депутаты уходят из "Батькивщины" из-за деспотичного Яценюка, который ни к чьему мнению не прислушивается?

— У нас заседание фракции проходит очень демократично. Поскольку я много общаюсь с коллегами из других фракций, то сделал вывод, что в других фракциях дисциплина жестче. У нас же каждый имеет возможность высказаться и каждый будет услышан. Поэтому я не думаю, что по этой причине кто-то может уйти.

Из-за того, что фракцию "Батькивщины" покинули ряд депутатов, атмосфера внутри команды была очень напряженной. Что происходит сейчас?

— Мне кажется, все поуспокоилось. Напряженной атмосфера была из-за того, что начался непростой процесс объединения партий "Фронт Змин" и "Батькивщина". Сейчас люди уже раззнакомились, где-то сдружились. Когда они были не знакомы, атмосфера нагнеталась.

Регионал Владимир Макеенко, возглавляющий Комитет ВР по депутатской этике, заявлял о том, что Партия регионов планирует создать внефракционную группу из числа депутатов, которые выйдут из оппозиции. Они должны будут голосовать синхронно с ПР. Кто-нибудь предлагал вам выйти из "Батькивщины"?

— У меня на этот счет даже разговоров ни с кем не было. Да, вопросы задавали, мол, нет ли давления со стороны власти на бизнес моих родственников, но никаких предложений я не получал. Да и зачем ПР создавать внефракционную группу? На мой взгляд, голосов им и так хватает, а с дисциплиной у них и вовсе все хорошо.

В СМИ есть информация, что Турчинов дал добро на смену руководства областной организации партии "Батькивщина" в Днепропетровске, которую возглавляет тетя Юлии Тимошенко Антонина Ульяхина. На ее место прочат именно вас, не так ли?

— Это неправда. Вопрос так не стоит. Я знаю Антонину Ульяхину много лет. Человечески у меня с ней сложились нормальные отношения. Ни в коем случае я бы не стал претендовать на ее место.

Но за последние годы результаты "Батькивщины" на выборах в Днепропетровской области катастрофические. Разве в этом нет вины г-жи Ульяхиной?

— Я вообще никого не хочу обвинить. У нас достаточно сложный регион для нашей политической силы. Если мы пойдем в Донецк, в Луганск — там результаты еще хуже.

Действовать в регионе, который не является твоей базой, в котором доминирует совершенно другая политическая сила — с этим нужно уметь жить. И в таких условиях нужно работать.

Батарейки на фондовых биржах

Основной капитал семьи Дзензерских сосредоточен в сфере производства аккумуляторных батарей.

Корпорации "ВЕСТА", в которой до прихода в парламент наш собеседник занимал должность первого вице-президента по финансово-экономическим и коммерческим вопросам, занимает более 30% отечественного рынка производства аккумуляторов.

Ее главный отечественный конкурент — компания "ИСТА" — тоже детище Дзензерских, однако в 2001 году она была продана структурам Петра Порошенко.

Эта сделка дала старт активной работе по строительству Дзензерскими нового аккумуляторного завода. А поскольку все недостатки батареек "ИСТЫ" на то время им были хорошо известны, компания "ВЕСТА" сделала ставку на аккумуляторы нового типа.

Благодаря этому корпорация Дзензерских за считанные годы выбилась в лидеры, став самым крупным производителем батареек в Украине с годовым оборотом порядка \$220 млн.

Три года назад Денис Дзензерский рискнул переключить карту продаж аккумуляторов "ВЕСТА". И не прогадал. Если раньше практически 100% экспорта компании приходилось на страны СНГ, то сегодня этот показатель составляет лишь 40%.

В свете недавней торговой войны с Россией такая экспортная переориентация оказалась настоящей удачей, а прозорливость Дзензерского подстегнула менеджмент компании искать самые невероятные контракты.

Один из них — на поставки аккумуляторов шведскому автомобильному концерну Volvo — сейчас проходит стадию активной проработки. Ну, а завершающим ярким аккордом сольной партии Дениса Дзензерского в качестве первого вице-президента компании "ВЕСТА" стал вывод акций корпорации на Варшавскую фондовую биржу.

Какие компании являются главными конкурентами корпорации "ВЕСТА" на рынке аккумуляторных батарей?

— Это американские корпорации, которым принадлежат крупнейшие американские компании по производству аккумуляторов. Они монополизировали рынок Европы и нескольких азиатских стран.

Выходит, после подписания Украиной договора об Ассоциации с ЕС, в рамках которой заработает зона свободной торговли, вашим компаниям, торгующим аккумуляторами, придется туго. Ведь на монополизированный рынок Европы вам будет очень сложно пробиться, а на нашем рынке конкуренция станет еще жестче, не так ли?

— Три года назад к нам пришло понимание, что мы не должны зависеть только от рынка стран постсоветского пространства. Поэтому за последние три года на рынке Европы корпорация "ВЕСТА" достигла большого успеха.

Сейчас в таких странах, как Германия, Испания, Италия функционирует сетка дилеров "ВЕСТА". Корпорация ориентируется и на другие направления — Китай, Северную и Южную Америку.

Если раньше условно все 100% продаж аккумуляторов "ВЕСТА" приходилось на территории стран СНГ, включая Украину, то сейчас 40% приходится на страны Таможенного союза, 60% — на все остальные.

С какими проблемами вы столкнулись, выходя на европейский рынок?

— Главная проблема — недоверие, выстроенное на стереотипах, которые нужно ломать. Первый стереотип — в Украине не могут производить что-то хорошее. Поэтому мы возили людей в Днепрпетровск.

Когда они видели современные заводы, роботов, они очень удивлялись. Потом проверяли качество и начинали торговаться. Нам говорили, что заводы хорошие и качество продукции неплохое, но цены просили ниже, чем в Болгарии и Румынии.

Мы спрашивали: "Почему?", а в ответ получали: "Ну, они же в ЕС, а вы — нет". Со временем, конечно, стереотипы ломаются.

В 2012 году вы вышли на Варшавский фондовый рынок, где продали 25% акций компании "ВЕСТА". С того момента цена акций упала в три раза. Каковы причины?

— Цена упала даже больше, чем в три раза. Причины разные. Во-первых, кризис, во-вторых, отношение инвесторов к Украине. Очень сложно преодолеть тот негатив, который сформирован последствием каких-то стереотипов.

Мы должны были убедить всех инвесторов в том, что у нас отсутствуют политические риски. Ведь они всегда задают один и тот же вопрос: "Что вы — экспортер — будете делать, если возникнет проблема с возмещением НДС, о которой все знают?".

И тогда нужно было объяснять, что к чему. Причем главное — это вводить инвесторов в курс дела эмоционально. Появилась, например, информация, что между Россией и Украиной теоретически могут возникнуть какие-то споры, у инвесторов сразу же начинается паника. Им нужно объяснять, что это все — политика.

Вообще, бумага и бизнес живут совершенно разной жизнью. Инвестор, вложив деньги в бумаги, инвестирует не в возможность получения дивидендов, а в возможность перепродать эту бумагу в дальнейшем. Рынок же все равно растет, вне зависимости от того, с убытками компания или нет.

Складывается впечатление, что вы знали о падении стоимости акций после их продажи. Неужели это была сознательная удачная спекуляция в хорошем смысле этого слова?

— Нет, по правилам биржи этого делать нельзя. Если, например, собственник или главный акционер хочет купить акции, он должен вынести вопрос на рассмотрение всех акционеров, и тогда они принимают решение, какую цену готовить. Сделать через инсайд это невозможно.

Как статус оппозиционера влияет на семейный бизнес?

— Пока о каких-то сигналах я не слышал. Бизнес развивается своими темпами. Сказать, что статус оппозиционера как-то повредил бизнесу семьи — нет, я не могу так сказать.

Это правда, что вы можете найти общий язык с любой властью?

— До сих пор как-то находил. Я вообще считаю, что люди должны друг с другом находить общий язык вне зависимости от того, какой идеологии они придерживаются. Я и до сегодняшнего дня находил со всеми общий язык и считаю, что так нужно делать и дальше.

Миллионы в асфальт

Самый громкий скандал, связанный с именем Дениса Дзензерского, пришелся на 2009 год, когда власти Днепропетровска в виду приближающегося футбольного чемпионата "Евро-2012" решили за государственный счет построить дорогу к новым таможенным складам.

Цель определили благую — разгрузить центр города от потока грузовых машин, из-за которых Днепропетровск постоянно находился в заторах. И все бы ничего, да только склады, к которым решено было строить дорогу, принадлежали частной структуре — компании семьи Дзензерских.

Те кивали в сторону областного и городского советов, уверяя, что строить дорогу за государственный счет никого не заставляли, а решение депутаты принимали самостоятельно.

Но пикантность ситуации состояла даже не в том, что дорогу построят под "Евро-2012", ни одного матча которого в Днепропетровске так и не сыграют.

Самым неприятным моментом оказалась стоимость работ. На 1,6 км дороги потратили 30,5 млн грн. — практически все деньги, выделенные на ремонт дорог всей области.

Как вы оказались в списке инвесторов строительства таможенных складов, к которым за счет бюджета построили скандальную дорогу?

— Дорогу строил Облавтодор, деньги были взяты из бюджета, но мы никоим образом не имели отношения к их распределению.

Это решение было принято на сессиях городского и областного советов. Решение принималось не нами как частными инвесторами. Мы действительно подали заявку в городской совет и облсовет, в которой указали, что благодаря этой дороге мы сможем снять поток грузовых автомобилей с центра города и направить их вокруг Днепропетровска.

После этого начали всякие статьи появляться, но ведь дорога же осталась у города! Никаких денег себе мы не брали.

Но ведь дорогу прокладывали к складам, которые строились все-таки за счет вашей фирмы?

— Там были кредитные деньги. Это вообще была реализация отдельного проекта по строительству крупного таможенного и лицензионного терминала, который должен был разгрузить транспортную систему города.

Были заявления экспертов, что в Днепропетровске складов и так хватает. Зачем же строить новые?

— Это бизнес-решение. Может, эксперты знают, сколько аккумуляторов нужно выпускать? Мы посчитали, что найдем, чем загрузить эти склады, поэтому и начали инвестировать в этот проект деньги. Соответственно, это было исключительно наше решение.

Надеюсь, вы не будете отрицать, что в тот момент у вас были прекрасные отношения с тогдашним губернатором Днепропетровской области господином Бондарем. Есть мнение, что именно по этой причине он так активно лоббировал строительство дороги к вашим складским помещениям за государственный счет, разве не так?

— У меня хорошие отношения были и остаются с господином Бондарем. Когда он пришел в статусе губернатора, ему было достаточно непросто проводить какие-то решения. Он как глава администрации вроде и мог что-то предпринять, но за любым подтверждением его решений приходилось обращаться к облсовету или городскому совету, где большинство было сформировано Партией регионов. То есть говорить, что он мог как-то провалить наш вопрос, язык не поворачивается.

И все же дорогу построили в ваших интересах, разве это не очевидно?

— Я считаю, что это нормально. Если государство будет помогать бизнесу создавать инфраструктуру для развития промышленных производств — это же здорово! Если государство будет помогать развивать собственную промышленность — это тоже прекрасно!

Грибник-каратист

Лучший отдых для Дениса Дзензерского — вылазка с детьми на природу за грибами. Ну, а если с погодой не повезло, политик спешит в спортзал, где с удовольствием тягает пудовые гири, а также играет в настольный теннис.

Магическую тягу к спорту Дзензерский ощутил еще в детстве, когда вместе с ребятами гонял мяч во дворе. Тогда же появилось желание стать профессиональным футболистом.

Правда, мечте юного Дениса не суждено было сбыться. Вместо футбола наш собеседник попал в секцию карате, а сегодня является почетным президентом украинской федерации одного из ответвлений этого восточного единоборства — киокушинкай.

Вы возглавляете Национальную федерацию Украины по киокушинкай карате. Как вы попали в этот достаточно экзотический вид спорта?

— Когда я вырос, то познакомился с президентом федерации киокушинкай карате России Михаилом Слипенчуком. Он пригласил меня на открытый чемпионат мира киокушинкай. Потом я очень загорелся этим, а Слипенчук обещал познакомить меня с японцем, который является президентом мировой конфигурации киокушинкай.

Они мне сказали, что помогут развивать киокушинкай в Украине. Я согласился, после чего провел открытый чемпионат Европы в Украине в 2003-2004 году. Это было очень зрелищно и красочно.

Вам приходится материально поддерживать федерацию?

— Да, но это было раньше — до того, как я стал народным депутатом.

Что вам дало занятие карате?

— Карате, как, впрочем, и любой другой вид спорта, помогает развивать лидерские качества, закаляет характер — развивает выдержку, упорство, учит не сдаваться и не останавливаться на полпути к намеченной цели. Спорт — это как привычка, образ жизни. Я до сих пор ежедневно уделяю два часа занятиям в зале — фитнес, плавание, теннис.

Как часто сами выходите на татами?

— Сейчас, к сожалению, у меня нет на это времени. Но я всячески поощряю занятия спортом и здоровый образ жизни подрастающего поколения. Я бы хотел, чтобы и мой сын тоже занимался спортом. Спорт помогает думать, делает нас тверже, развивает силу духа.

Перспективы

Политическое будущее Дениса Дзензерского зависит от того, насколько точными окажутся прогнозы некоторых парламентариев о его выходе из фракции "Батькивщина". Если политик выстоит и все же останется в рядах оппозиции, на следующих выборах у него есть шанс снова зайти в парламент.

В противном случае доверие избирателей к нему пропадет. Учитывая, что в будущем наш герой собирается идти по мажоритарному округу, нелицеприятное клеймо "тушка" может сыграть роковую роль.

Что же касается бизнеса, то в него Дзензерский готов вернуться в любой момент. Благо, идей по развитию семейной корпорации "ВЕСТА" у него предостаточно. Одна из них — создание отечественного электромобиля. И если для этого придется бросить политику, вполне вероятно, что наш собеседник на это решится.

http://www.depo.ua/ru/vlast-deneg/2013_arhiv-nomerov-vd/oktjabr2013_vd/40-399/112623.htm

Десять пинков вдогонку штурму Киевсовета *Андрей Горкин, Обозреватель*

Давно замечено, что в мифы люди верят куда охотнее, чем в правду. Миф хорошо укладывается в услужливо нарисованную сознанием (или хитробедрым политехнологом) упрощенную и оттого искаженную картину мира. А факты - вещь, как известно, упрямая. Упрямы же у нас традиционно не любят.

Речь, как все уже догадались, о штурме Киевсовета 2 октября. А если кто не догадался, так мы прямым текстом скажем: о штурме Киеврады речь! И о сопутствующих процессах.

Оппозиция старательно создает свою оппозиционную мифологию по каждому поводу, и заседание Киевсовета 2 октября не стало исключением.

Во-первых, глава фракции "БЮТ-Батькивщина" в Киевсовете Татьяна Мелихова рассказала, что депутаты большинства получили команду прийти на заседание к 7.00. На самом деле, депутаты пришли кто в 8 утра, кто в 9, а кто и позже. На более ранний срок собирали журналистов, потому что позже, как верно опасались в Киевраде, было бы не до них.

Во-вторых, оппозиционные депутаты Верховной Рады всячески изображали безуспешные попытки попасть в здание Киевсовета. На самом же деле нардепы имели возможность пройти в здание через приемную в левом крыле - но не воспользовались ею. Они направились туда вместе с группой помощников, которых милиция, разумеется, не пропустила к самой двери. А вот депутатов, в частности, Ильенко, Мохника, Каплина даже приглашали войти внутрь - но те не решились. Возможно, без большой группы "референтов-консультантов" с зудящими кулаками им не хотелось передвигаться по территории, контролируемой "противником". Но скорее, им просто нечего было там делать. В самом деле, что ыб они предприняли, попав внутрь? Попытались бы сорвать сессию? Разъяснили бы городским депутатам их нелегитимность? Или просто скромно постояли бы в сторонке? Нет, это, во-первых, бессмысленно, а во-вторых, далеко не так эффектно, как штурм крыльца здания Киевсовета. Потому-то эта "группа в полосатых купальниках" так живо откликнулась на сообщение о начале штурма - и побежала принимать в нем участие.

В-третьих, в ходе отражения штурма милиция применила газовые баллончики. Это чистая правда. И миф не в самом утверждении, а в том, как оппозиция это подает. А подает она этот факт так, будто данное действие правоохранителей приравнивается к расстрелу мирной демонстрации. Господа, осознайте простую истину: газовый баллончик входит в экипировку милиции как средство защиты. И милиционер должен - слышите, даже не имеет право, а должен применить это средство защиты в случае угрозы или нападения. Что милиция и сделала. Кто не верит - посмотрите фото. Баллончики применялись в ходе особо ожесточенных атак боевиков "Свободы" на "Беркут".

В-четвертых, во время штурма были применены дымовые шашки. И применены уже не милицией. На видео хорошо заметно, как шашка летит из толпы в сторону милиции. Однако и на митинге, и после него оппозиция не устает заявлять, что шашка - это милицейская провокация.

Прежде всего, в отличие от газового баллончика дымовая шашка не входит в милицейскую экипировку. Кроме того, такие дымовухи - это детские игрушки, которые не опасны для окружающих - если, конечно, не хватать их за тлеющий край и не вдыхать концентрированный дым. Смысл их применения может быть только один - создать антураж хаоса и драматизма происходящего, что выгодно исключительно организаторам штурмового спектакля.

В-пятых, ВО "Свобода" жалуется на разбитые носы своих активистов. И она не врет, носы действительно разбиты. И это самое меньшее, на что могли рассчитывать люди, нападающие на сотрудников милиции, находящихся при исполнении служебных обязанностей. Господа, вы, кажется, начали забывать, что такое милиция. Причем забывать благодаря той

самой "преступной власти", которую вы обвиняете во всех грехах. Благодаря этой власти милиция превратилась в "мальчиков для битья", которые лишены возможности адекватно ответить на агрессию и нападения. Милиционер - это, если кто не в курсе, представитель власти. И нападение на него - это правонарушение более тяжкое, чем аналогичное действие в отношении не-милиционера.

И если сегодня боец милицейского оцепления и офицер "Беркута" стоят, молча снося оскорбления, унижения и удары, а не кладут нарушителей лицом в асфальт и не пакуют их пачками в автозаки - то это не оттого, что они боятся - не боятся они. И не оттого, что им неловко поднимать руку на выразителей народного гнева - они не видят выразителей народного гнева. Они видят то, что есть на самом деле - опьяневших от безнаказанности быков, реализующих свою примитивную агрессию. И не реагируют в соответствии со своими милицейскими правами и обязанностями лишь потому, что у них приказ: стоять и не отвечать на провокации. И честное слово, выдержке их можно позавидовать.

В-шестых, оппозиция хвастает собственным благородством: мол, милиционеров "выдергивали из оцепления, но не били - таково было решение организаторов митинга". Это еще одна циничная ложь. Милиционеров действительно выдергивали из оцепления, выдергивали жестко, буквально рвали их - по свидетельствам очевидцев, милиционерам приходилось буквально с боем пробиваться к своим. Да, депутат из "Батькивщины" Пашинский кричал в след очередному "выдернутому": "Только не бейте!" - но их били. Били кулаками, били отнятыми дубинками, били ногами - в том числе и упавших. Журналистам, вытаскивавшим с поля боя пострадавшего милиционера, пришлось защищать его от пинков озверевших борцов с режимом.

В-седьмых, говорят, что в митинге участвовало более полутора тысяч человек. Даже эта цифра - позор для оппозиции, которая претендует на право выступать от имени киевлян. Неизвестно, как киевляне намерены голосовать на выборах, но свое отношение к оппозиции в вопросе о киевской власти они выразили просто и ясно, проигнорировав акцию. Но и эта позорная цифра безбожно завышена. По самым смелым прикидкам, на площади перед Киевсоветом было не более 800 человек. Не забываем, что в числе этих восьмисот довольно большой процент составляли представители СМИ - журналисты, операторы, фотокорреспонденты. Сюда же стоит отнести и группу флагносцев Катеринчука, которых сложно назвать идейными бойцами оппозиции. Вот оставшиеся - и есть ресурс оппозиции в Киеве.

В-восьмых: сам штурм Киеврады - это большой циничный спектакль. Для чего штурмовали? Чтобы позволить депутатам пройти в здание? Как мы уже писали, такая возможность у депутатов была, но они ею не воспользовались. Чтобы позволить митингующим пройти в здание? А с каких это пор митинги проводятся в помещениях городской власти? Чтобы таким образом помешать проведению "нелегитимной" сессии горсовета? Ну так могли бы просто станцевать на Крещатике - с тем же результатом, разве что носы у свободовцев остались бы целыми. То есть, никакой разумной, адекватной, достижимой цели этот штурм не преследовал. Единственный эффект этого спектакля - картинка в СМИ. Яркая, сочная и при желании - легко мистифицируемая с помощью набора нехитрых мифов, о которых мы здесь рассказали.

В-девятых, есть еще миф о том, что Киевсовет собирался для дерибана земли. Результаты сессии показывают, что депутаты решали в основном социальные вопросы, и кто скажет, что эти вопросы можно отложить? нельзя откладывать, вы же сами видите, что творится в столице - и творится во многом из-за экстремальных условий работы Киевсовета. Ах да, мы совсем забыли - ведь этот состав Киевсовета нелегитимен! Правда, суды говорят другое, но кто по нынешним временам верит судам?

В-десятых, если Киевсовет таки нелегитимен, то почему никто из оппозиционных городских депутатов не сложил полномочий? Почему они остаются членами нелегитимного органа местного самоуправления? Не потому ли, что "нелегитимен" он лишь тогда, когда оппозиции нужно зарисоваться перед телекамерами?

<http://obozrevatel.com/politics/85096-desyat-pinkov-vdgonku-shturmu-kiesoveta.htm>

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

Яценюк – премьер и все-все-все будущие министры (список)

Павел Вуец, Главком

Перед Вильнюсским саммитом оппозиционеры сознательно пошли на усмирение антивластной риторики и не проводят массовых протестных акций. Если бы технологи власти сами не держали в тонусе электорат, устраивая информповоды вроде сноса памятной доски в Харькове, то и вовсе была бы тишь и благодать, изредка нарушаемая нестройными возгласами «Юле – волю». При этом оппозиция не использует для демонстрации своей активности инструмент, лежащий на поверхности.

В свое время и Партия регионов, и «Батькивщина», и «Фронт змин» создавали теньевые правительства, которые, по идее, должны были предлагать парламенту альтернативные законопроекты. Но ни одно альтернативное правительство в Украине не функционирует уже очень давно. Летом о намерении создать некое правительство национальной альтернативы заявляла «Свобода», но пока что о его деятельности и даже кадровом составе ничего не слышно. «Батькивщина» и «Удар» пока даже не заявляли о подобных намерениях. Уточним, что правительство БЮТ–НУНС официально не было распущено, но давно не собирается, а многие его члены уже давно ушли не только из тимошенковской орбиты, но и за политический горизонт.

Первый украинский теньевой Кабмин создавала еще «Громада» Лазаренко в 1997-м году – премьером там была Юлия Тимошенко, а ее верный соратник Анатолий Турчинов курировал «министерство экономики». В 2006-м году Тимошенко создала теньевое правительство, после того как ее отправили в отставку с поста премьера, а когда вернулась на пост, свой теньевой Кабмин сколотил уже Виктор Янукович. Многие члены того правительства и сейчас на первых ролях – собственно Янукович, Грищенко, Кожара, Хомутынник, Акимова, Бойко, Лавринович, Табачник, Козак, Попов, Левочкин (главой Нацбанка был!). Последнее «игрушечное правительство» под предводительством Сергея Соболева было создано в 2010-м после победы Януковича, но, как мы уже отмечали, никакой деятельности сейчас оно не ведет. Да и трудно, честно говоря, этого ожидать при его нынешнем составе – кто-то из министров уже не депутат (Зварич, Бондарь, Гудыма, Грынив, Семерак, Грымчак), кого-то из альтернативного Кабмина выгнали (Стретович), кого-то не успели (Кармазин), кто-то ушел в самостоятельное плавание (Доний).

В общем, переформатированием тут не обойдешься, строить надо все заново. К тому же, новые политические реалии обязывают объединить усилия с влившимся в «Батькивщину» «Фронтом змин», попытки которого сделать из своего «Уряда змин» что-то путное провалились. Николай Томенко из «Батькивщины» раньше даже иронизировал, что «Уряд змин» – «молодежная организация Партии регионов». Сейчас эти ребята в одной лодке, точнее, фракции.

Кто главный?

Конкуренция внутри оппозиции при задекларированном единстве целей, похоже, становится главным фактором, сдерживающим появление общего оппозиционного правительства. Ведь там за одним столом должны были бы разместиться представители «Батькивщины», «Удара» и «Свободы». Нужно отдавать отчет в том, что чем ближе 2015-й год, тем больше эти фракции будут отдаляться друг от друга, занимаясь собственным позиционированием.

«Свободовцы», которые уже анонсировали создание своего «альтернативного правительства» на начало осени, пока медлят с его презентацией, хотя осень уже приближается к экватору.

«Для себя мы определили ключевую стратегию деятельности оппозиционного правительства, постоянно занимаемся и содержанием, и формой работы, его ключевыми фигурами, – в общих чертах рассказывает депутат-«свободовец» Юрий Сиротюк. – Могу сказать, что значительную роль в этом правительстве будут играть не только политики, но и эксперты по тем или иным направлениям. Если в теньевых правительствах Януковича и

Тимошенко были бывшие вице-премьеры, министры, то в нашем таких людей не будет. Наше правительство на вырост, ведь рано или поздно мы будем во власти».

Сиротюк утверждает, что, к примеру, для Виталия Кличко идея с оппозиционным правительством неактуальна, что, в принципе, подтвердил «Главкому» «ударовец» Павел Розенко: «Украина имеет не очень позитивный опыт деятельности оппозиционных правительств. Лично я не увидел реального результата их деятельности, это были, скорее, пиар-ходы. Очевидно, эффекта не было потому, что любая оппозиция не владеет достаточными ресурсами, чтобы реально работать в таком режиме. Большие ожидания от деятельности такого правительства превращаются в разочарование. Поэтому я не сторонник таких формальностей, и в «Ударе» этот вопрос не поднимался».

У членов формально еще существующего на бумаге оппозиционного правительства БЮТ-НУНС есть разные мнения в необходимости существования такого института и, чего уж скрывать, пиар-площадки.

«Конечно, регулярных заседаний, как раньше, нет, но это не так актуально в условиях сегодняшних реалий, когда ни одно предложение оппозиции в зале не принимается», – посетовал министр по вопросам ЖКХ и региональной политики в оппозиционном Кабмине Владимир Бондаренко.

А вот его коллега по «Батькивщине», возглавляющий виртуальное министерство труда и социальной политики Андрей Павловский уверен, что работу Кабмина следует возобновить и даже лоббирует эту идею в разговорах с руководством фракции.

«Я считаю неправильным то, что наше оппозиционное правительство долго не собиралось, – говорит нардеп. – Оппозиция могла бы использовать эту площадку, показывать, что у нее есть альтернативные законопроекты. Я лично подходил к руководителям оппозиции и предлагал возобновить его работу, но они, к сожалению, пока не откликнулись. Понимаю, что могут помешать амбиции – кто же из трех оппозиционных лидеров станет премьером. Но можно было бы ввести институт сокоординаторов, чтобы у такого правительства было сразу три главы – они могли бы чередоваться раз в квартал».

Вариант «я – по четным, ты – по нечетным», конечно, любопытный. Яценюк, например, заслужил премьерство потому, что он явно лучше Кличко и Тягнибока разбирается в экономике, Кличко – просто потому что он Кличко и у него рейтинг, тем более любопытно было бы посмотреть на Виталия в качестве ведущего заседания. Политолог Вадим Карасев считает затею с «дежурными по Кабмину» несостоятельной: «Чтобы создать такое правительство, надо, чтобы был единоличный лидер, который мог бы претендовать на статус оппозиционного премьера. А если удастся договориться об оппозиционном премьере, то этот человек автоматически получит лидерство во всей оппозиции. Януковичу и Тимошенко в свое время было легко стать оппозиционными премьерями, а как быть сейчас? Создавать же теневое правительство одной силе нет смысла. Так что эту идею лучше не трогать, а надо искать другие креативные ресурсы, чтобы активировать оппозицию».

Депутат Владимир Бондаренко предполагает, что попытаться реанимировать эту идею могут ближе к президентским выборам: «Тот, кто будет претендовать на президентство, очевидно, будет «светить» будущего премьера. И, возможно, будущий премьер реанимирует деятельность оппозиционного правительства».

Пока же созданием теневого правительства, которое при грамотном использовании могло бы стать для оппозиции хорошим инструментом коммуникации с потенциальным избирателем, занимается только «Свобода» с ее, прямо скажем, небогатым кадровым потенциалом. Но посмотрим – может быть, мы недооцениваем затаившуюся пока оппозицию и она тратит это время на подготовку чего-то более оригинального, чем реинкарнация старых схем.

Тем не менее, если оппозиция взялась бы за создание оппозиционного Кабмина, по мнению журналистов «Главкома», он бы мог выглядеть следующим образом (при назначении на должности кроме профессиональных качеств также учитывалось возможность кандидата украсить своим присутствием заседания данного органа).

Итак,

Премьер-министр Арсений Яценюк, «Батьківщина»

Первый вице-премьер Виталий Кличко, «Удар»

Второй вице-премьер - Олег Тягныбок, «Свобода»

Министр Кабинета министров - Виталий Ковальчук, «Удар»

Министр аграрной политики и продовольствия – Юрий Бублык, «Свобода»

Министр внутренних дел – Ирина Луценко, «Батьківщина»

Министр доходов и сборов - Оксана Продан, «Удар»

Министр экологии и природных ресурсов – Андрей Тягныбок, «Свобода»

Министр экономического развития и торговли - Андрей Иванчук, «Батьківщина»

Министр энергетики и угольной промышленности – Игорь Васюнык, «Батьківщина»

Министр иностранных дел - Александр Турчинов, «Батьківщина»

Министр инфраструктуры - Руслан Сольвар, «Удар»

Министр культуры - Александр Бригинец, «Батьківщина»

Министр молодежи и спорта Артур Палатный, «Удар»

Министр обороны – Сергей Пашинский, «Батьківщина»

Министр образования и науки - Ирина Фарион, «Свобода»

Министр здравоохранения – Татьяна Донец, «Батьківщина»

Министр промышленной политики – Павел Рябикин, «Удар»

Министр регионального развития, строительства и ЖКХ – Эдуард Гурвиц, «Удар»

Министр социальной политики Павел Розенко, «Удар»

Министр финансов - Татьяна Слюз, «Батьківщина»

Министр юстиции – Валерий Карпунцов, «Удар»

Национальный банк – Андрей Пышный, «Батьківщина»

<http://glavcom.ua/articles/14403.html>

Почему фронтовики пошли против Яценюка

Максим Каменев, Forbes

В конце сентября Forbes писал о том, что бывшие однопартийцы Арсения Яценюка по «Фронту змін» не хотят вслед за ним вступать в «Батьківщину» и планируют создать собственную партию. Вчера, 3 октября, эти планы в открытом письме к Яценюку озвучил экс-глава ФЗ в Днепропетровской области Андрей Павелко. В обращении он назвал ликвидацию партии ошибкой, заявил, что фронтовиков, которые разделяют его позицию, достаточно, и сообщил о решении создать партию-правопреемника ФЗ. В письме Павелко постоянно использовал местоимение «мы», хотя под документом стоит только его подпись.

Вероятно, он имел в виду депутатов советов всех уровней Днепропетровской и Запорожской областей от ФЗ, которые вчера также обратились к Яценюку. В своем письме они попросили его восстановить эффективную работу партии и возглавить ее.

Персонально письмо Павелко на своей странице в Facebook поддержал его соратник, бывший руководитель Киевской областной ячейки ФЗ Владимир Полочанинов. В блиц-интервью Forbes он коротко изложил мотивы своего поступка и приоткрыл завесу над будущим новой партии. Больше и Полочанинов, и Павелко, который пока отказывается отвечать на конкретные вопросы, пообещали рассказать на следующей неделе.

– Почему вы решили обратиться к Яценюку сейчас?

– Прошел год с начала объединительного процесса, и стало понятно, что объединение не происходит. Объединение – это когда лучшие качества обоих усиливаются, а плохие отпадают. Но вместо объединения мы получили поглощение. Мы все могли вступить в «Батьківщину»

четыре года назад, в том числе – Яценюк. Сейчас нам продают старую вывеску по цене чего-то нового. Это не имеет смысла. Мы Арсению Петровичу благодарны, что он нас всех познакомил, собрал действительно думающих людей. Он сам разумный, думающий человек, мы так и не поняли, почему сейчас он сдался на милость обстоятельств, навязанных другими.

– Чем сейчас больше всего недовольны фронтовики: не хватает мест в региональных парторганизациях, не согласны с линией «Батьківщини»?

– Сильными сторонами ФЗ всегда были внутривнутрипартийная демократия, самофинансирование и политическая ответственность. Все партийные решения мы обсуждали. Сейчас в «Батьківщині» все партийные решения спускаются сверху или мы узнаем о них из СМИ. А на местах – да, у нас есть структура, есть люди, которые не хотят поглощения. Все они могли вступить в «Батьківщину» и раньше.

– Сколько глав областных партиячек и народных депутатов поддерживают письмо Павелко?

– Я свою позицию высказал, письмо Павелко поддержал. Андрей сделал поступок. Думаю, очень скоро мы увидим, сколько еще фронтовиков способны на поступок.

– Вы ранее обсуждали тему возрождения ФЗ с Яценюком, и если да, какой была его реакция?

– Мы обсуждали целый год, что ФЗ не нужно убивать. Но не были услышаны. К сожалению, это особенность украинской политики – не признавать своих ошибок.

– Руководство «Батьківщини» угрожало вам исключением из фракции за подобные инициативы?

– Лично мне не угрожали.

– Вы рассматриваете возможность создания в парламенте собственной группы?

– На следующий понедельник (7 октября) мы планируем встречу с журналистами, вас тоже приглашаем. Там мы сможем говорить об этом подробнее.

– Как будет называться новая партия?

– Об этом сможем поговорить тогда же.

– Кто будет ее финансировать?

– Это самый простой вопрос. Местные организации ФЗ всегда финансировали свою деятельность сами. Так что в финансовом вопросе для нас ничего не изменилось. Никаких крупных финансовых трат у нас не предвидится – бордов, телерекламы с нами вы не увидите.

<http://forbes.ua/nation/1359095-pochemu-frontoviki-poshli-protiv-yacenyuka>

Блоги

Олександр Турчинов: «Чому я не хочу вертатись до ССРС?»

Korrespondent.net

Про яке нормальне суспільство можна говорити, коли в ньому не заборонена комуністична партія? Коли принаймні десята частина населення голосує за повернення до минулого?

Чому я не хочу вертатись до ССРС?

Так називається стаття-есеї Івана Багряного, видатного українського письменника, яку він написав у 1946 році.

Іван Багряний, його справжнє ім'я Іван Лозов'ягін, – яскравий приклад того, з якою легкістю система може знищити, зламати чи понівечити людське життя. Тому що життя для будь-якої тоталітарної системи – це лише пилінка, яку можна змести і ніхто навіть не помітить.

Уявіть собі молоду людину, яку в 25 років заарештовують та відправляють на заслання до Сибіру. Багрянний намагався втекти, щоб повернутись до України, але його знову спіймали. Коли строк заслання минув, письменника знову звинуватили в найстрашнішому: в участі чи майже керівництві націоналістичною контрреволюційною організацією.

Майже рік слідчий намагався вибити з нього зізнання... Але не вдалося. Щоб якимось зберегти своє обличчя слідчі видали постанову в якій було зазначено, що свідчення про контрреволюційну діяльність належать до минулих років, за що письменник уже був засуджений, а «...інших даних про антирадянську діяльність Багряного-Лозов'ягіна слідством не добуто». Якби було щось «добуто», українська література та культура не дорахувалася б «Саду Гетсиманського», «Тигроловів» та інших надзвичайно потужних творів Багряного.

До речі, в 1963 році діаспора почала клопотати про номінування Івана Багряного на Нобелівську премію в галузі літератури. Не встигли. Завадила смерть. Йому було лише 55. Якби не було таборів та в'язниць, скільки б всього ще написав Багрянний? Але, дякувати Богові попри в'язниці та табори він таки прожив ці 55 роки...

Повертаючись до початку... Чому я сьогодні, більше ніж через півстоліття з дня написання, згадав про цю статтю Багряного? Тому що чим далі від Радянського Союзу, тим у більшій кількості людей виникають якісь рожеві ілюзії стосовно того, що було в «Совку». Всі чомусь з масними поглядами згадують ковбасу за 2.20 карбованця і морозиво за 19 копійок, забуваючи про ріки крові та мільйони понівечених доль і життів...

Отже декілька фрагментів зі статті Івана Багряного:

«...Я не хочу вертатись на ту «родіну». Нас тут сотні тисяч таких, що не хочуть вертатись. Нас беруть із застосуванням зброї, але ми чинимо скажений опір, ми воліємо вмерти тут, на чужині, але не вертатись на ту «родіну». Я беру це слово в лапки, як слово, наповнене для нас страшним змістом

...Візьміть Малу Радянську Енциклопедію видання 1940 р. розкрийте її на букву «у» і прочитайте в рубриці «УРСР», що там написано.

Це документ. А написано там чорним по білому, хоч і дрібним друком, що Радянська Україна за переписом 1927 р. мала українського населення 32 мільйони, а в 1939 р., цебто по 12 роках... 28 мільйонів.

Всього лише 28 мільйонів! Де ж ділися 4 мільйони людей проти 1927 р.?

А де дівся приріст, що за 12 років мав бути щонайменше 6-7 мільйонів?

Разом це становить понад десять мільйонів. Де ж вони ділися, ці 10 мільйонів українського населення? Що з ними сталося в країні «цвітучого соціалізму»?

Ось через це я не хочу вертатись під більшовизм.

...Я був ще малим 10-річним хлопцем, як більшовики вдерлися в мою свідомість кривавим кошмаром, виступаючи як кати мого народу. Це було 1920 року. Я жив тоді в дідуся на селі, на пасіці. Дідусь мав 92 роки і був однорукий каліка, але трудився на пасіці, доглядаючи її. Він нагадував мені святих Зосима і Саватія, що були намальовані на образку, який висів під старою липою посеред пасіки.

Аж ось одного дня надвечір прийшли якісь озброєні люди, що говорили на чужій мові, і на моїх очах та на очах інших онуків, під наш несамовитий вереск замордували його, а з ним одного сина (а мого дядька). Вони довго штрикали їх штиками і щось допитували, стріляли в лежачі скривавлені тіла з пістолів і реготались... Вони всі гидко лаялись, і під старою липою посеред пасіки, коли ікони святих Зосима і Саватія, все було забризкане кров'ю. Кров все життя стоятиме мені в очах. Це так починалася «Варфоломійська ніч» в тім селі. Таких ночей було багато в Україні, й я, маленький, чув, як люди говорили про них з жахом, але не бачив. А тоді побачив. В ту ніч було вимордовано в селі всіх стареньких господарів й священика, і організував ту ніч (як безліч таких ночей) більшовизм в особі представників чека та більшовицького «істребротряду». Я не знав, що то було прелюдією до всього його радянського життя і символом долі, приготованої більшовизмом для цілого мого народу.

Замучили вони мого діда за те, що він був заможний український селянин (мав 40 десятин землі) й був проти «комуни», а дядька за те, що він був за часів національної визвольної боротьби — в 1917-1919 рр. — вояком національної армії Української Народної Республіки. За те, що боровся за свободу і незалежність українського народу...

...В роках 1932-1939 більшовизм знищив усю українську інтелігенцію: вчених, письменників, митців, військових, політичних діячів — тисячі і десятки тисяч людей, що становили собою верхівку народу. Багато серед них було комуністів, тих, що героїчно боролися в Жовтневу революцію за її гасла про свободу і справедливість, про рівність і братерство і були весь час вірні тим гаслам...

...Тую «родину» я пройшов від Києва до Чукотки, до Берингової протоки й назад. Пройшов під опікою опричників з ДПУ-НКВС, переходячи поступово через всі митарства, поки не втік сюди, в Європу. Це тривало вісім років: цебто половина мого свідомого життя проведена в тюрмах і концтаборах большевії. Ціла молодість похоронена там. А решта життя прожита в загальному концтаборі, ім'я якому СРСР, де така категорія людей (а саме категорія політично неблагонадійних) позбавлена права голосу й приречена на стан моральної депресії, не кажучи вже, що вона часто позбавлена праці й життєвих засобів і вічно загрожена новими арештами та ув'язненнями.

Недарма там виховався тип людини, такий поширений там, — людини заляканої, підозрілої, мовчазної і фатально настроєної. Європейець або американець, почувши, що автор пробув 8 років по тюрмах в країні «соціалізму», подумає, що він є принаймні убивцем-рецидивістом або гвалтівником малолітніх дітей, або бандитом з великої дороги, коли заслужив такої кари.

Ні, автор є лише українським митцем з вищою освітою й ніколи не різав навіть курчати. Але ціле нещастя в тім, що він в тій Україні «сталінського соціалізму» й найширшої в світі «демократії» насмівився сказати слово протесту, й те замасковане в езопівську форму. За це він провів молодість по тюрмах і на каторзі й заздрих навіть бандитам, бо вони мали легший режим і мали пільги, а митці не мали пільг, як «політичні злочинці», тому що вони були патріотами свого народу й своєї Вітчизни...

...Я не хочу вертатись до своєї Вітчизни саме тому, що я люблю свою Вітчизну. А любов до Вітчизни, до свого народу, цебто національний патріотизм в СРСР є найтяжчим злочином. Так було цілих 25 років, так є тепер. Злочин цей зветься на більшовицькій мові — на мові червоного московського фашизму — «місцевим націоналізмом»...

Примітка. Посилаючи це до публікації в світ, я свідомий того, що, в разі появи цього листа в пресі, більшовики руками НКВД замордують решту моєї рідні, якщо там ще хтось живий. Одначе я прошу його видрукувати і підписати повним ім'ям. Все, що я мав до страчання, вже стратив».

Я не міг не вставити сюди примітку Багряного, тому що в цих декількох рядках вміщене все... Все: страхіття і нікчемність людського життя у порівнянні із системою... тоталітарною чи будь-якою.

Раджу, прочитайте повністю статтю Багряного, щоб трошки пригадати ті події та часи. Вона невеличка.

До речі, про яке нормальне суспільство можна говорити, коли в ньому не заборонена комуністична партія? Коли принаймні десята частина населення голосує за повернення до минулого? Це стаття для тих, хто так впевнено агітує за вступ до Митного союзу

Друзі, сьогодні у нас є всі можливості для розвитку. Але ще трошки і ситуація може змінитись. Ми зараз на роздоріжжі між поверненням до минулого, до вибору тієї ж страшної тоталітарної системи, просто у іншій обгортці, та між можливістю нормально розвиватись та жити на своїй землі, зі своєю мовою, культурою та правами. Вибір за нами...

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/o6/a120592>

Новий закон про вибори народних депутатів Верховна Рада може взяти на розгляд уже наступного тижня*УТ-1, Новини*

Юлія ГАЛУШКА, ведуча: Новий закон про вибори народних депутатів Верховна Рада може взяти на розгляд уже наступного тижня. Про це розповіла міністр юстиції Олена Лукаш. Вона повідомила, що нині Венеційська комісія завершує аналіз законодавчих змін, напрацьованих Мінюстом. І щойно документ надійде в Україну, його передадуть на розгляд парламенту. Міністерство намагатиметься врахувати висновки та зауваження закордонних експертів, перш ніж проект отримають депутати. Серед пропозицій Венеційської комісії – участь у виборах партій та блоків, реєстрація кандидатів виборчими комісіями, а не ЦВК, та обмеження розміру виборчого фонду.

Олена ЛУКАШ, міністр юстиції України: "Вже 11 жовтня Україна очікує висновки Венеціанської комісії та ОБСЄ – це будуть спільні висновки і вони будуть торкатись змін до закону "Про вибори народних депутатів". Отримавши такі зміни, ми зможемо їх невідкладно реалізувати і запропонувати українському парламенту прийняти зміни до виборчого законодавства".

Зміни до закону Про вибори можуть бути внесені вже цього тижня*ТВі, Сьогодні*

Андрій ГОДОВАНЕЦЬ, ведучий: Один пленарний тиждень. Саме стільки часу залишилося у депутатів Верховної Ради аби виконати зобов'язання України перед Євросоюзом. Оскільки виборча кампанія у проблемних округах стартує вже з 16 жовтня, обранцям слід поквапитися. Тож зміни до закону Про вибори можуть бути внесені вже цього тижня.

Наталка ЛЯТУРИНСЬКА, ведуча: На це натякнула міністр юстиції Олена Лукаш під час круглого столу щодо рекомендацій європейської комісії та ОБСЄ з виборчого законодавства. Чи прислухаються українські політики до європейських – запитаємо у нашої колег Олени Стецюк. Олено, вітаємо. Розповідай.

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Вітаю, колеги. Опозиції підозрює, що влада змусить голосувати депутатів за ті закони, яких вони і в очі не бачили. Часу обмаль, а такі показові дискусії лише гальмують процес, - заявив Руслан Князевич. У відповідь головний юрист країни заявила – уряд зробить усе можливе аби підсумки обговорення якнайшвидше потрапити до парламенту.

Руслан КНЯЗЕВИЧ, народний депутат, фракція ВО "Батьківщина": "16 числа розпочинається виборчий процес в так званих 5 проблемних округах. Я просто вам нагадаю, що одна з вимог Європейського союзу, яка стосувалася необхідності внесення змін до виборчого законодавства, якраз виникла через те, що трапилася пригода в цих 5 округах, і Центральна виборча комісія не змогла встановити результати виборів в цих округах. Тому до того часу, поки мали бути проведені ці вибори, Україна мала б усунути ті проблеми які призвели до проблеми в цих округах, і щоб не трапилося так, що вже під час проведення повторних виборів, ми матимемо ті самі проблеми, які ми мали в жовтні 2012 року".

Олена ЛУКАШ, міністр юстиції України: "Ми будемо вітати утворення комісії. Бо виборчі закони завжди приймалися комісійно. Для того, щоб ви змогли напрацювати спільні позиції".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Українські депутати та експерти не завжди сприймають поради європейців. Зокрема предметом суперечок є рекомендації Європи щодо передачі частини повноважень ЦВК окружним виборчкочкам.

Джерсі ПІЛІГРИМ, юридичний експерт ОБСЄ: "Реєстрація кандидатів могла б бути справою не ЦВК, а окружних комісій. Це дозволило б заощадити ресурси ЦВК. У висновку

експертів сказано, що саме окружні комісії можуть проводити реєстрацію в одномандатних округах при звичайно пильному контролі з боку ЦВК".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Окружками для цього надто заангажовані. Європа не дуже орієнтується у вітчизняних реаліях. Є ризик зловживань, - каже Володимир Фесенко.

Володимир ФЕСЕНКО, політолог: "Не завжди наші друзі з міжнародних організацій враховують український контекст. Є такі, знаєте, загальнотеоретичні уявлення про демократичні стандарти. Але вони у нас працюють, на жаль, з національною специфікою. І в даному випадку, з точки зору європейської логіки, нібито треба передавати повноваження на місця. На місцях там краще можна врахувати інтереси різних політичних сил, ближче, скажімо так, до корінь. Але в чому національна специфіка? Чим далі на місця, тим більше адміністративного ресурсу".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: У Комітеті виборців України кажуть, що загалом Венеціанська комісія схвально оцінює законопроект України, який вона подала влітку. Але каже – існує низка недоліків.

Олександр ЧЕРНЕНКО, голова Комітету виборців України: "Сьогодні, дійсно, якщо ми говоримо про парламентські вибори, то потрібно більшу увагу приділити нарізці округів, щоб округи не були розірвані між собою. Потрібно більше приділити уваги обмеженням під час агітації. Сьогодні потрібно зробити так, щоб не повторилася ситуація, коли в округах вибори визнаються недейними за відомими підставами".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Заступниця голови ЦВК зізнається – головна проблема в українських виборах – це фальсифікації. Потрібен додатковий контроль членів комісій.

Жанна УСЕНКО-ЧОРНА, заступниця голови ЦВК: "Найбільш така дієва, найбільш дієве запобігання – це мінімізація втручання саме людського фактору. Тому що основним скажімо фальсифікатором, я не побоююсь цього сказати, є якраз безпосередньо члени виборчих комісій".

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Отже, колеги. Я нагадаю, що наразі Україна якраз очікує висновки Венеціанської комісії щодо того законопроекту, який подав уряд ще у липні. Вам слово.

Андрій ГОДОВАНЕЦЬ, ведучий: Олено, скажи ,будь ласка, як до передачі своєї частини повноважень власне ставиться сама ЦВК?

Олена СТЕЦЮК, кореспондент: Ось приміром заступниця голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна каже, що все це нісенітниця. Оскільки таке навантаження на окружні виборчі комісії буде занадто велике. Оскільки, вона навела приклад, що на попередніх парламентських виборах 12-го року 15% технічних кандидатів зняли свої кандидатури в останній момент. І каже, що окружні виборчі комісії з цим просто не справляться. І таким чином у цих округах можуть бути вибори взагалі не визнаними. Отже така ситуація, колеги.

Лідер комуністів Петро Симоненко закликає підвищити рівень соціальних виплат і забезпечити їх адресність

УТ-1, Підсумки дня

Юлія ГАЛУШКА, ведуча: Підвищити рівень соціальних виплат і забезпечити їх адресність, – закликає лідер комуністів Петро Симоненко. Про це він заявив на прес-конференції. Каже, таку позицію озвучив і в парламенті. За словами лідера КПУ, цього кроку від держави чекають різні категорії громадян: від дітей війни до чорнобильців. Внести відповідні зміни в проект головного кошторису Петро Симоненко пропонуватиме депутатам.

Петро СИМОНЕНКО, лідер Компартії України: "У нас 15 миллионів громадян України пользуються етими соцвиплатами. Експертные оценки говорят, что общая сумма тех льгот, которые получают наши граждане составляет от 3,8 до 5,8 миллиардов долларов, вы сами понимаете, что эти суммы определены законодательно. Основная проблема граждан – это выплата в полном объеме".

Свобода від сланцю!

Business, Новини

Сергій КУДІМОВ, ведучий: Свобода від сланцю! Львівська обласна рада після кількогоднинного блокування трибуни депутатами від фракції «Свобода» таки відновила свою роботу. На порядку денному – угода про розподіл продукції із «Шеврон». Міністр енергетики і вугільної промисловості Едуард Ставицький на засіданні закликав депутатів дійти згоди з американською компанією. За його словами, прогнозований розмір інвестицій під час розвідки сланцевого газу у Львівській області становить 350 мільйонів доларів, а під час видобутку – більше 10 мільярдів. До того ж. місцева громада отримає компенсацію – 10 % доходів від видобутку сланцевого газу.

Віктор ШЕМЧУК, голова Львівської обласної державної адміністрації: «Ми пропонуємо зараз депутатам обласної ради прийняти відразу і розподіл цих 10 %, де пропонується 70 % віддати територіальним громадам, сільським і селищним радам, на території яких буде видобуватися сланцевий газ».

Ірина СЕХ, народний депутат України: «Депутати від «Свободи» мають позицію тверду. І, на жаль, союзники мають дещо іншу. Перспективи енергетичної незалежності від цієї угоди не буде».

Реєстрація кандидатів в округах – чим далі на місця, тим більше адмінресурсу?

Олександр Лащенко, Радіо Свобода

ЦВК завершила роботу з документами для виборів у п'яти округах – голова Суд підтримав ЦВК у відмові з референдумом про Митний союз – голова Суд знову заборонив ЦВК направляти представника на збори з референдуму На повторних виборах у 5 округах влада може підкупити виборців – голова КВУ Виборче законодавство до Вільнюського саміту не зміниться – експерти Мультимедіа

Опозиційні та провладні українські політики, а також експерти виступають проти передачі права реєстрації кандидатів у депутати округам. Відібрати це право у ЦВК пропонує Мін'юст, посилаючись на рекомендації європейських фахівців. Те, що працює на виборах в Європі, в Україні може призвести до посилення адмінресурсу, корупції та обмеження прав опозиції, стверджують українські експерти.

Відібрати реєстрацію кандидатів у депутати-мажоритарники у ЦВК і передати окружним комісіям пропонується у проекті змін виборчого законодавства, розробленому Міністерством юстиції. Такі зміни рекомендують європейські експерти, зокрема Організації з безпеки та співробітництва в Європі.

Довіряти реєстрацію кандидатів у депутати окружним комісіям не лише передчасно, а й небезпечно, переконує голова Комітету виборців України Олександр Черненко.

«За тисячу доларів можуть ухвалити будь-які, навіть найабсурдніші рішення»

Адже співробітники округомів мають нижчий професійний рівень, ніж члени Центровборчкому. А головне – у виборчих комісій на місцях – більша політична і економічна залежність і як наслідок – вагоміша схильність до корупції. За наказом місцевого начальника або за тисячу доларів можуть ухвалити будь-які, навіть найабсурдніші рішення, зауважує Олександр Черненко. Це красномовно засвідчила минула виборча парламентська кампанія.

Якщо сьогодні віддати їм реєстрацію кандидатів, в окрузі буде зареєстрований один кандидат

Олександр Черненко «Наприклад, те, що в п'яти округах не встановили результати голосування, було заслугою передусім саме округних виборчих комісій. Тому, якщо сьогодні віддати їм реєстрацію кандидатів, в окрузі буде зареєстрований один кандидат. А Центральна виборча комісія, незважаючи на тодішнє навантаження (близько шести тисяч заяв) у принципі з цим процесом впоралася нормально», – констатує Олександр Черненко.

Тим часом намаганням зняти навантаження з ЦВК та заощадити її ресурси пояснюють свої рекомендації європейські експерти. Зокрема, саме про це заявив експерт ОБСЄ Джессі Піллігрім. Водночас фахівці зауважують, що саме така практика є звичною для проведення виборчих кампаній в європейських державах.

У цьому зв'язку політолог Володимир Фесенко зазначає, що, на жаль, не всі рекомендації західних фахівців можна зараз застосовувати в Україні.

У письменника Лескова була така фраза: «Что русскому хорошо – то немцу смерть». У нас – зворотній ефект. Що добре працює в Європі, дає протилежний ефект в Україні

Володимир Фесенко «Ми стикнулися з дуже парадоксальною ситуацією. Пам'ятаєте, у письменника Лескова була така фраза: «Что русскому хорошо – то немцу смерть». У нас – зворотній ефект. Що добре працює в Європі, дає протилежний ефект в Україні. В Європі делегування повноважень на місця – це демократично, нормально. На місцях краще знають. Але в нас, на жаль, зовсім інша ситуація: чим далі на місця, тим більше адмінресурсу», – зауважує політолог.

Українська виборча специфіка

У тому, що українська виборча специфіка не підходить сьогодні для деяких рекомендацій європейських фахівців, згодні не лише українські експерти, а й політики – як опозиційні, так і провладні. Зокрема, про доречність залишити нинішню систему реєстрації кандидатів у депутати-мажоритарники заявив у коментарі Радіо Свобода депутат-регіонал, член парламентського комітету з питань верховенства права та правосуддя Вадим Колесніченко.

«Незалежно від того, чи я – від опозиції, чи я – від більшості, вважаю за доцільне, виходячи з власного досвіду, з досвіду нашої держави, щоб цими питаннями опікувалася Центральна виборча комісія», – зазначив Вадим Колесніченко.

Міністр юстиції Олена Лукаш зауважила, що вона теж бачить суперечливість таких нововведень, але нагадала – їх рекомендують міжнародні спостерігачі та європейські експерти.